

עטרת שרוב

עלון שבועי שיע"י מוסדות קאמרגא בארה"ק – בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רח' ארזי הבירה 48 ירושלים

פרשת פינחס

עטרת ראשנו

דברי תורה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

צָרוּר אֶת הַמְדִינִים וְהַכִּיתֶם אוֹתָם. מִי צָרִירִים הֵם לָכֶם בְּנִבְלֵיהֶם אֲשֶׁר נָגְלוּ לָכֶם עַל דְּבַר פְּעוּר
וְעַל דְּבַר כְּזָבִי בֵּת נְשִׂיא מִדֵּן אַחֲתָם הַמִּבְּה בְּיוֹם הַמַּגֵּפָה עַל דְּבַר פְּעוּר (כה יז-יח).

והנה זה ידוע (שם פ"ב) ששבירת הכלים דו"ן היתה בין בבחינת אהור ובין בבחינת פנים, ששניהם נפלו מעולם אצילות לעולמות בריאה יצירה עשיה. ולכן צריכים לתקן שני הבחינות האלו, ולעלותם בחזרה לעולם אצילות.

וזוהו אמרו 'אשר נכלו לכם על דבר פעור' פעור"ר אתון עור"ף שהוא באהור. ועל דבר כזבי בת נשיא מדין אחתם' בחינת פנים, שצריכים לתקן ולעלות הניצוצין שבמדין החלק של שבירת הכלים, בין בבחינת פנים ובין בבחינת אהור.

ולכן כתוב 'צרויר צרירים' בלשון הווה, כי עד לעתיד לבוא צריכים לתקן בכל יום את הרפ"ח ניצוצין, כמו שמבואר ממרן הארז"ל (עץ חיים שער למ ד"ב) וז"ל: כי אין בנו יכולת לברר כל הרפ"ח ניצוצין בפעם אחת, כי אם היה כן כבר בא המשיח, והיה מתקיים בלע המות לנצח. אמנם ע"י תורה ותפלה ומצוות מתבררין שיעור קצוב מהרפ"ח ניצוצין, עד שנמצא כי קודם שיבא משיח יכלו ויוגמרו כל הרפ"ח ניצוצין להתתקן. ועי"ז יבוא אליהו שהוא פינחס (ילקו"ש במדבר פרק כה רמו תשעא) לבשר גאולתינו, כמו שתרגם כאן התרגום יונתן, ואעבדיניה מלאך קיים, וייחי לעלמא, למבשרא גאולתא בסוף יומיא. ואז יהיה התיקון השלם בב"א רעוא רעוין תש"ע לפ"ק

המחובר לממא טמא כל המחובר לטהור, ותנינא בכרייתא רבי אליעזר אומר, לא לחנם הלך רזיור אצל עורב, אלא מפני שהוא מינו.

ועוד איתא ממרן אור שבעת הימים הבעש"ט הקדוש זי"ע (בעש"ט עה"ת בלק אות יג) שכל המלחמות שבעולם נמשך מחמת שהמלכות אינה בייחוד עם דודה, ולכן ע"י שיעלה משם את כל הניצוצי השכינה שנפלו שם, יהיה התיקון המלכות, ואז יהיה היחוד של קב"ה ושכינתיה בשלימות.

וזוהו אמרו 'צרויר' לשון קשר וחבור, כמו שכתוב 'צרויר כספו' (בראשית מב לה) ופרש"י קשר כספו. את המדינים היינו שאתם בני ישראל קשורים ומחוברים בשורש נשמותיכם לניצוצי השכינה הממונים אצל המדינים, ולכן זיהיתם אותם' יש לכם הכוח להכות ברע שבהם, ולהוציא משם הניצו"ק, ולהמתיק הדינים שמרומזו בתיבת 'המדינים' שהוא בגי' די"ן אלה"ם, כי ע"י שאין המלכות בתיקונה שורה דינים בעולם.

כי צרירים הם לכם' שהם קשורים לכם, כדי שתתקנו בנבליהם' נוטריקון ב"ן כליה"ם, היינו לתקן את שבירת הכלים שהיתה בשם ב"ן מלכות דא"ק (ע"ה שער שבירת הכלים ש"ט פ"ז). כי הרי כל הניצו"ק שיש בעולם משתלשלים משבירת הכלים.

פרש"י 'צרויר' לשון הווה, עליכם לאייב אותם. וכן 'צרויר' הם לכם' הוא לשון הווה, כי היה צריך לכתוב 'כי צרויר אתכם' וגו'.

ואפשר לומר דהנה ידוע ממרן הארז"ל (פע"ח שער ק"ש פ"ג) שעל ידי חטא אדם הראשון נפלו כל הניצוצות של הנשמות קדושות בתוך הקליפות ונתערב טוב ברע, וצריך לבררן על ידי התורה והעבודה והמצוות של בני אדם בעזר וסיוע העליון, השכינה אשר עמהם, בסוד תנו עוז לאלהים (תהלים סח לה), ולכן הוצרך גלות ישראל בכל שבעים אומות כי נפלו שם הניצוצות, וצריך כל אחד מישראל לגלות שם במקום שיש שם הניצוצות משורש נשמתו להוציאן ולבררן, רק שבמצרים נאמר 'לא תסיפו לראותם עוד עד עולם' (שמות יד יג), לפי שנאמר 'וינצלו את מצרים' (לעיל יב לו) ודרשו חכמינו ז"ל (ברכות מ:ו) כמצולה שאין בה דגים. שלא נשאר בה שום ניצוץ קדושה, ולכן היה שם גאולה שלימה.

וכן מה שכתב מרן הארז"ל (שער הכוונות דרושי הפסח ד"ב) שמה שהתלמידים מתדבקים לצדיק ורב ההוא, הוא משום שהם ענפים משורש נשמתו, ועל ידי התקרבותם אליו הוא מעלה ומקשר את נשמתו בשרשן למעלה, והם ניצוצים שלו שצריך להעלותן, כי כל הדברים נמשכים אל המקור והשורש. וכן להיפוך ח"ו כמו שאומרים חז"ל (בבא קמא צב:) תנן במתני' כל

עטרת פז

אמרות טהרות מרבתינו זי"ע

מִפֶּן עֲשִׂירִים שָׁנָה וּמִעֲלֵהָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה הוֹי"ה אֶת מֹשֶׁה
וַבֵּן יִשְׂרָאֵל הַיְצִיאִים מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם (כו ד).

'היצאים' חסר וא"ו ומלא יו"ד. וכל יוצאים דכוותיה בכל אורייתא. והוא 'אשר שמת אותה ומפתים בארץ מצרים עד היום הזה ובישראל ובאדם' (ירמיה לב כ), כי כל הגאולת שבכל יום אדם נגאל, 'קרבא אל נפשי גאלה' (תהלים סט יט), הכל מבחינות יציאת מצרים, עד שמשגיג מדריגות אדם שהוא משיח (לקו"ת ישעיה), וזהו 'מושה ובני ישראל היציאים' בכל יום 'מארץ מצרים' עד גאולת משיח בן דוד, שעליו נאמר (ישעיה יג יב) 'ואדם מכתם אופי"ר', עד שישגיג באמיתות עין החיים בחינת וא"ו, תכלית קומת אדם, והבן.

'היכל הברכה' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא

וְהַעֲמִדְתָּ אֹתוֹ לִפְנֵי אֱלֹהֶיךָ הַכֹּהֵן וּלְפָנַי כָּל הָעֵדָה
וְצִוִּיתִיךָ אֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם (כו ט).

צריך לדעת הלשון 'לעניניהם'. אלא שהרי נעשה יהושע מלך במקומו של משה, ולכן כתוב 'לעניניהם' היינו שיהיה מלך וראש ישראל הנקרא 'עני העדה' (במדבר טו כד), וזה הפירוש 'לעניניהם' שהוא נעשה יהיה 'עני העדה', ע"י שמושה מסר לו את ד' חלקי התורה פרד"ם, כדברי חכמו"ל (כ"ב עה). פני משה כפני חמה פני יהושע כפני לבנה. ולזה טעם רביעי על האות 'ת' לרמוז על ד' פרד"ם חלקי התורה שמסר לו משה, וזה מש"כ 'והעמדת' לשון עומד ודורש (ברכות לו), 'לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה' כדברי רש"י ו"ל תן לו כותורגמן שידרוש בחיך, שלא יאמרו עליו שלא היה לו להרים ראש בימי משה.

'פרי חיים' מרבינו חיים יעקב מקאמרנא

צִו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת קִרְבְּנֵי לְחֵמִי
לְאִשֵּׁי רִיחַ נִיחָחֵי תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ (כה ב).

'אלהם' חסר יו"ד. כמבואר בוורה (ח"ב רלט:) האי 'צו' ברשותיהו קיימא. עבודה וזה אל נכר, 'וסרתם' (דברים יא טז) כיון שסר רגע מאמונת אלהות ודביקות, הרי הוא 'ועברתם' כאלו עובד עבודה זרה, כי אם היה קשור ודבוק באמונת אלהות, שאין שום תנועה קטנה שלא יהיה שם אלופו של עולם, כי הוא ממש בכל תנועה אלופו של עולם, היה שומר את עצמו מכל חטא ועון ומדבור איסור ומדברים בטלים. ואם לפעמים אירע לו איזה מקרה, היה תיכף עושה תשובה בלב אמת טהור, והיה סובל חרופין ובזיונות וחלישות דעת באהבה ובחיבה, והיה מקבל באהבה ובחיות דוחק ועוני ומלמול וגלות, כי יודע ומאמין שאתו עמו אלופו של עולם. וכן בכל הקטנות והחשכות והעצבות רחמנא ליצלן, ברגע יאיר לו השם יתברך אור מופלא על ידי אמונה שלימה שאתו עמו ממש הש"י אלופו של עולם, אלא שעמלק ופרעה גורמין שכחה רחמנא ליצלן, וזהו 'וסרתם' ועברתם' כמבואר בשם מרן אור שבעת הימים האר"י בעש"ט, ובוה נפגם הו"ד נקודת יהדות, שורש אבות שיש בכל נפש ישראל, ולזה 'אלהם' חסר יו"ד, והתיקון לזה 'עלת תמיד' דסליק רעותיה עד אין סוף, וממשיך אמונה ודביקות וחיים על כל ישראל אמן כן יהי רצון.

'היכל הברכה' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא

עטרת חכמים

עיונים וביאורים מרבתינו זי"ע

וַיֹּאמֶר הוֹי"ה אֶל מֹשֶׁה קַח לָךְ אֶת יְהוֹשֻׁעַ
בֶּן נֹון אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ בּוֹ וְסָמַכְתָּ אֶת יָדְךָ
עָלָיו (כו יח).

צריך להבין הלשון 'קח לך'. אלא שאמרו רז"ל (ראש השנה כא:) חמשים שערי בינה נמסרו למשה, חוץ מאחד. והקשו המפרשים אם נאמר חמשים שערים נמסרו למשה, בודאי כולל כל החמשים שערים בשלימות, א"כ למה נאמר 'חוץ מאחד' שמשמע שחסר לו שער אחד שלא נמסר לו. ואם חסר לו א"כ למה אמרו 'חמשים שערים' היה להם לאמר מ"ט שערים נמסרו לו. ואי אפשר לומר שלא דקדקו רז"ל ח"ו בלשונם הקדוש, והכוונה רק על מ"ט שערים, אי אפשר לומר כן, כי ידענו בבירור בלי ספק (סנהדרין ד.) שבדברי רז"ל הם כדברי אש, כפמיש יפוצץ סלע לכמה מעמים ורזי תורה, אפילו כל אות ואות יש בו טעמים ורזי תורה, מכ"ש שלא דברו דבורים מיותרים, כי נראה ש'חוץ מאחד' הוא מיותר. אלא נראה לי לפרש שבודאי נמסרו למשה כל החמשים שערים בשלימות, והיה בכחו להכנס לשער החמשים ג"כ, אלא מחמת אהבת ישראל לא היה רוצה להכנס לשם, כדאיתא בחסד לאברהם (נהר נ) וז"ל: חמשים שערים נבראו דקדושה, וחמשים שערים דטומאה, כשאדם בר ישראל מתחיל לעבוד את השי"ת בכל לבו, בכל עת ועת עולה למדרגה גדולה מעט מעט, משער לשער, עד שער מ"ט. וכל זמן שלא נכנס לשער החמשים יש יכולת לס"מ הרשע להתגבר עליו, ר"ל, ולהכניסו לחמשים שערים דטומאה, אבל כשנכנס אדם בר ישראל לשער החמשים דקדושה, אז אין יכולת לס"מ הרשע לפתות אותו, ואין לו עוד שום שייכות עם בר ישראל הוה ע"ש.

לפי זה נראה כשנמסרו למשה רבינו כל החמשים שערים או בודאי לא היה לס"מ שום אחיזה במשה, ואם היה משה רבינו נכנס לשער הנו"ן, או לא היה למשה שום שייכות עם ישראל הקדושים, ולא היה יכול להשתתף בצרתם, כי היה מובדל מהם מכל וכל, לזה מחמת גודל אהבת ישראל שהיה בו, לא היה רוצה להכנס לשער החמשים, אלא תמיד היה עובד בשער המ"ט, כדי שיהיה לו שייכות עם ישראל הקדושים, אלא חילוק יש ביניהם, שבני ישראל הקדושים לא היה להם כח עתה להכנס לשער החמשים, כי לא היה להם עוד מדרגה זו על ידי עבודתם, אבל משה רבינו

כל זמן שהיה רוצה להכנס לשער הנו"ן, היה בו כח ויכולת להכנס, לזה אמרו שנמסרו למשה 'חמשים שערים' היינו אפילו שער החמשים, אלא הוא עצמו לא היה רוצה להכנס לשם דוקא, כדי להשתתף תמיד עם כל ישראל, אבל אם היה רוצה להכנס, תיכף ומיד היה נכנס. וזה שאמרו 'חמשים שערים' נמסרו למשה' היינו כל החמשים שערים, 'חוץ מאחד' שלא היה משה רוצה להכנס לשם, בגין טובתם של ישראל.

לזה אמרה התורה הקדושה כאן ג"כ לשון 'קח לך' העולה חמשים, כי לא היה חסר לו, אלא לקחת שער החמשים, כי היה בידו ובכחו להכנס לשם, כנ"ל, וכאן אמר הקב"ה לטובתם של ישראל. ולהפך ח"ו ג"כ אמר הקב"ה למשה 'רמו מתוך העדה וגו' (לעיל ז ט) כדי שיהיה יכולת לחול ח"ו על ישראל וכו', והוא לכוונה זו כשיתרומם משה מתוך העדה לשער החמשים, אז לא יהיה למשה שום שייכות עם ישראל ויחול לחול עליהם ח"ו וכו'. ומחמת גודל אהבת משה רבינו לישראל לא היה רוצה לעלות למדרגתו, לשער החמשים, אלא שהיה תמיד משתתף עם ישראל, ומחמת שלא היה יכול לחול על משה רבינו שום דבר רע, כך לא היה יכול לחול על ישראל כנוודע למשכיל דקדושה.

לזה אמר הקב"ה למשה כאן לטובתם של ישראל 'קח לך' כי עיקר ישועות והשפעות ישראל בא מכתר עליון שהוא שער החמשים דקדושה, ומשם בא למטה חכף ומיד בלי שום עיכוב כלל. לזה אמר הקב"ה 'קח לך' את יהושע בן נון' שהוא ג"כ במדרגה זו שהוא בן נון, חמשים שערים. 'איש אשר רוח אלהים בו' כי משה רבינו היה מבחינת אצילות כנוודע (פע"ח שער השבת פ"ו). לזה לא היה יכול להכנס לארץ ישראל כי הוא היה גדול במדרגה יתירה מבחינת ארץ ישראל עצמה. אבל יהושע שהוא בחינת 'רוח' ת"ת ישראל ז"א קדישין כנוודע, לזה היה בו ג"כ כח להשתתף עם ישראל להכניסם לארץ ישראל ולהביא כל צרכיהם מלמעלה למטה. וזהו על ידי כח שאמר הקב"ה למשה 'וסמכת את ידך' נוטריקון י"ד כ, כ'ת עליון, 'עליו' ממש כדי שיוכל להשפיע לישראל כל צרכיהם בנים, זש"ק, חיים ארוכים חיי נחת ומוזנא רויחא. אמן.

'בן בית' מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא

שולחן הטהור

לקט הלכות מספר 'שולחן הטהור' וזר זהב' לרבינו יצחק אייזיק מקאמרינא זי"ע

אחד שקיבל עליו שבת מוקדם האם מותר לומר לחברו לעשות לו מלאכה. סימן רסג
טז. הסכמת אחרונים דמי שקיבל עליו שבת, אסור לומר לחברו לעשות לו מלאכה.

~~~~ מסגרת השלחן ~~~~

במאמר מרדכי (סק"ב).

ולמעשה רוב הפוסקים כתבו להתיר האמירה לחברו לעשות לו מלאכה, כפסק השר"ע. וכל אחד טעמו ונימוקו עמו, **הב"ח והט"ז** (שם) סברו מאחר שלישאל חברו מותר לא גזרו בזה על אמירה, כן הוא הבנת **הפמ"ג** (משב"ז סק"ג) ו**שר"ע הרב** (סכ"ה). ו**בלבושי שרד** (סקל"ט) ביאר כיון דבתר שליח אזלינן ועליו אין איסור אמירה. ו**במחצית השקל** (סק"ל) כתב נפק"מ לדינא בין טעם הב"י להב"ח והט"ז. עיי"ש. וראה עוד מה שהאר"ק בזה בשו"ע הרב (ק"א סק"ח) דאיכא שני איסורים באמירה לנכרי ולישראל, או מטעם שליחות או מצד עצם האמירה, ולפי שני הטעמים התיר הכא. עיי"ש.

ואיכא מרבנותא שהחמירו כדעת הר"ן שאסור לומר לחברו לעשות לו מלאכה, והם בשו"ת **פני יהושע** (י"ד סימן ג) שהקשה הלא אף שאין בזה איסור אמירה מ"מ יהא אסור לומר לחברו לעשות מלאכה עבורו, שהרי בזה שעושה מלאכה נעשה שלוחו והרי זה כמו שעשה בעצמו המלאכה ואף דק"ל (ב"מ י:): אין שליח לדבר עבירה, מ"מ הרי מבואר שם בגמרא שאם השליח לאו בר חיובא יש שליח לדבר עבירה וכן פסק הרמ"א (ח"מ סימן קפ"א), א"כ אף כאן כיון שהשליח לאו בר חיובא שהרי עדיין לא קבל שבת יתייחס המעשה למשלח מדין שליחות. ומסיק שם שדין זה בשו"ע תלוי בשני התירוצים בגמרא (ב"מ שם), ולפי התירוץ שתלוי בדין שליח בר חיובא יהא אסור לומר לחברו. ע"כ. והסכים עמו **בבית מאיר** (אהע"ז סימן ה ס"ד) ו**הישועות יעקב** (סק"ו). מובא בקיצור **בשע"ת** (סק"ב). וכן החמירו **הדעת תורה** הכא, ו**המנורה הטהורה** (סק"ג), וראה בקני המנורה (סקט"ז) ועוד מהאחרונים. וראה **בנחלת צבי** (סקט"ז) שהמחבר נקט בלשון 'יש אומרים', כיון שהוא אינו מוסכם לכל. וע"ע לעיל בשו"ת (סימן רסא ס"א וס"ג).

א. נחלקו הראשונים בקיבל עליו שבת קודם חשיכה האם מותר לומר לחברו הישראל לעשות לו מלאכה. דעת **הרשב"א** (שבת קנא. ד"ה אמר ר"י) בשם התוספות, שמותר לומר לחברו לעשות לו מלאכה. ולמדו כן מדאיתא בגמרא (שבת קנא). 'אמר רב יהודה אמר שמואל מותר לאדם לומר לחברו שמור לי פירות שבתחומך ואני אשמור לך פירות שבתחומי', כלומר שאף שאסור לאדם לצאת מתחום שבת כדי לשמור פירותיו ואם כן אסור גם האמירה בזה, מכל מקום מותר לומר לחברו שהפירות בתחומי לשמור את הפירות עבורו, כי לחברו הוא היתר גמור. ולמדו מזה **התוספות** שהוא הדין אף באדם שקבל על עצמו שבת ואסור במלאכות שמותר לומר לחברו שעדיין לא קבל שבת לעשות לו מלאכות בעבורו. אמנם דעת **הר"ן** (שם סד: ד"ה ומדאמרין) שאסור לומר לחברו לעשות לו מלאכה, ותמה עליהם שאין הנדון דומה לראיה, משום שיש לומר שבשמירת פירות דוקא מותר לחברו כיון שאף הוא עצמו יש בידו לילך לשמור, דהא אם יש שם בורגנין [סוכות של שומרים] הוא עצמו שומר, אולם המקבל על עצמו שבת שהוא עצמו אסור במלאכות אף אין יכול לומר לחברו.

הב"י (ד"ה כתב הר"ן) הביא דבריהם, וכתב על דברי הר"ן, ואיני מבין דבריו, דהכא נמי איכא למימר אם לא היה מקבל שבת הוא עצמו היה מותר לעשות לו מלאכה. מובא **במ"א** (סק"ל). וכך פסק **בשו"ע** (סק"ז) שמי שקבל עליו שבת קודם שחשכה מותר לומר לישראל חברו לעשות לו מלאכה. אולם **הב"ח** (ד"ה כתב הר"ן) ו**הט"ז** (סק"ג) הקשו על דבריו שמכל מקום הלא עכשיו שקיבל שבת אין לו שום היתר בעולם לעשות מלאכה בעצמו, משא"כ בשמירת פירות שע"י בורגנין יכול לילך גם עתה לשם לשמור פירותיו. ראה **בא"ר** (סקל"ח) שביאר סברת הב"י כיון דקבלת שבת הוי כנדר שאדם מקבל על עצמו, ולכן סובר שגם עתה יש לו היתר שהרי יכול להתיר נדרו. עיי"ש. וראה עוד בביאר הב"י

עטרת תפארת

עובדות וסיפורים מרבתינו זי"ע

ועשירית האיפה סלת למנחה בלילה בשמן בתית רביעת ההין (כח ה)

שקמט מאתמול, והראה לו, התפעל המהר"ם א"ש בביאורו שם, שזה הרבה שנים שנתקשה בזה הענין ולא מצא פתרון, ונתן לו הסכמתו. ונראה מה שנתקשה המהר"ם א"ש בתורת כהנים הוא בענין נר המערבי דמנורה בפרשת אמור (פרשתא יג ה"ז) עיין בפירושו 'עשירית האיפה' שם. דב'זוהר ח"י (ויחיל רל. תי' ע"ד) הביא רבינו כל הענין בקיצור וכתב בזה"ל: והוצעת הדברים לפני הגאון מופת הדור מהר"ם א"ש אב"ד דק"ק אונגוואר, ואמר לא ידמה אוהבי שזה סברא בעלמא, אלא הן הן הדברים שניתנו למשה בהר סיני, עכ"ל.

[קיצור הסכמתו: עבר עלינו פה יקר רוח איש תבונות ה"ה הרב החריף ובקי, זרע קודש מצבתו, בין עבותים צורתו, כקש"ת מהור"ר **יצחק יהודה יחיאל** בהגאון מהו' **אלכסנדר** זצוקלה"ה האב"ד דק"ק **קמאראנא**.

הוא ירד והכה את הארי בתוך הבאר דתנא ספרא דבי רב ספר **תורת כהנים**, צלל במים אדירים והעלה אבני נזר יקרים, יגע בכל כחו והיה ה' מבטחו, ויתן עליו את רוחו לברר וללבן דברי חכמים, כי לא ימנע טוב להולכים בתמים].

'**הקדמת**' כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א על

'עשירית האיפה'

בגדי תפארת ה"ה הרב המופלג, בקי בחדרי תורה, מעשהו נורא, כ"ש מהו' **יצחק יהודה יחיאל** בהגאון הצדיק מהו' **אלכסנדר** זצ"ל האב"ד דק"ק **קמאראנא**. בספרו אשר חיבר וקראו בשם **עשירית האיפה** פירוש על **התורת כהנים**, ואף כי עמודיו בנויים מדברי המחבר ספר קרבן אהרן, מכל מקום הוסיף מן דיליה הרבה, והויל מפיו רביבים, דברים נאים וחביבים, דברים יקרים ונסתרים משמי מרום...

ועתה קם הרב המופלג וותיק וחסידי וכו' ויקח בידו את המנחה, מנחה טהורה, והשכינה **במעשי ידיו שורה**, מנחה ערוכה בכל להעלות לבית הדפוס לברכה].

וכן שמעתי, כשכא אב"ד רבינו המחבר להגאון **המהר"ם א"ש** עם כתב היד תחת שחיו, היה לעת פנות המנחה, ואמר לו מבוקשו, ענה לו המהר"ם א"ש, 'הראב"ד והר"ש משאנץ כתבו פירוש להתורת כהנים וגם אתה'. פתח אב"ד רבינו את כת"י, וקמט דף אחד, והלך לו עם הכת"י. והנה המהר"ם א"ש היה לו מדריגה, שבכל לילה היה בא אביו מעולם העליון ללמוד אתו, ובאותו לילה נגלה אליו, ואמר לו שיש עליו בשמים תערומת גדולה על שביזה תלמיד חכם שלומד תורה לשמה. כשקם בבוקר ממטתו צווה למשמשו לילך לחפש אחר רבינו, וכשנכנס רבינו אליו פתח לו הדף

הנה שמעתי מכ"ק אדמו"ר הגה"ק רבי **שלום** בעל **המעשה שלום** זצוק"ל כמה פעמים, איך רבינו אב"ד הגאון המחבר קיבל ההסכמות לספרו הקדוש הזה **עשירית האיפה**. והוא בבואו להגה"ק ה'ישמח משה' זצוק"ל, לא היה בקו הבריאות, ובשב"ק לא בא אל שולחנו הטהור כדרכו, רק היה שם נכדו הגה"ק ה'ייטב לב', וישב עם אב"ד רבינו הגאון המחבר ביחד בראש השולחן. ושלח הגה"ק ה'ישמח משה' לנכדו לכבד את אב"ד רבינו המחבר לומר דברי תורה בשולחן הטהור, ומיאן בזה, וכן היה בשבת בבוקר ובסעודה שלישיית, ושאל לו ה'ייטב לב' הטעם, וענה אב"ד רבינו המחבר בזה"ל: שבגמילה (יד:) אמרינן, ובמקום דקאי ירמיה הכי מתנביא איהו [חולדה הנביאה], אמרי בי רב משמיה דרב, חולדה קרובת ירמיה היתה ולא הוה מקפיד עליה. כבוד תורתו הוא קרוב המרא דאתרא, יאמר תורה, ע"כ. וכשסיפר זאת ה'ייטב לב' לוקנו ה'ישמח משה' דברי רבינו, התפעל מאד על שגילה שורש נשמתו ונשמת נכדו. וכתב לו הסכמה נלהבת, ובתוכה כתב 'השכינה במעשי ידיו שורה'.

[קיצור מהסכמתו: ויצא **יצחק** לשוח שיחה נאה, נאה לו ונאה לאבותיו, להיות לו לשם ולתהלה, עשירית האיפה מנחה בלולה, וריח אזכרתה עולה למעלה למעלה, מיד הגדולה, עטה

עטרת החסידות

מספרי רבותינו הקדושים ז"ע

פי צָרִים הֵם לָכֵן מְנַקְלֵיהֶם (במדבר כה יח). ענין המחשבות

שני מיני מחשבה

יש מחשבה מנגה מעניינת תאוות עוה"ז בהיתר, שצטונו לקדש עצמינו, לברר במחשבה כל הניצוצין, והדוחה מחשבה כזאת ואינו מתקנה, כאלו הורג נפש. ויש מחשבה אדם רע בליעל, התלהטות לעבירות חמורות אש זרה אש גיהנם, שצריכין להמית עצמו, לידחות אותה מכל וכל, וכל זה באדם התחתון ובאדם עליון כי לא מחשבתו מחשבה אחד באחדות בלתי ריבוי, כמבואר בליקוטי תורה וירא...

זהר חי' ח"ה דף ה.

בכל מחשבה חיצונית יש ניצוצות הקדושה

הענין, (בן פורת יוסף פרשת תולדות) שאין לך מחשבה שלא יהיה בה קומה שלימה, אמנם יש לפעמים מחשבה שצריך לדחותה לגמרי ולא למתקה, ויתבונן האדם אם בשעה שבה המחשבה, מיד יראה ורעד וביטול ואין והכנעה עולה לו לפני השי"י, אז יקרבה ויתפכך לו הרע לטוב לשלהבת, אם בביטול גמור עייל ונפיק, ולית מאן דימחי בידיה. ואם לא יעלה לו כהוגן, אזי רשות לידחות, כי הבא להרגך השכם וכו' (סנהדרין עב).

ושאל השואל למורי [הבעש"ט], אם אמר כמה תיבות בקריאת שמע ובתפלה בלא כוונה, אם יאמר פעם שנית בכוונה, ואמר בזה הלשון. הלא ידוע ומפורסם שאין לך שום דבר קטן וגדול שלא יהיה בו מציאות השם יתברך, אפילו מחשבה חיצונית שם יש ג"כ ניצוצות קדושות, ואם כן אם אמר כמה תיבות של תורה ותפלה בלא כוונה, רק במחשבה חיצונית, ובאתה כדי לברר הניצוצית, אם יחזור ויאמר פעם שנית אזי יורה שבפעם הראשון לא היה שם חלילה שום מציאות השם, על כן לא יאמר פעם שנית רק במחשבה, וכשילמוד בדרך זה ממתיק כל הדינים באמונה שלימה, ולראות לחדש בה בכל יום חדושי התורה קשוטי השכינה לשם אלהי ישראל בנועם ובסבילות העלבון לגמרי לתקנה רוחיה.

זהר חי' ח"א דף לו :

שמירת המחשבה בטהרה

וישמור מחשבתו, כי כל מחשבה קומה שלימה להיות מרכבה לכאן או לסטרא אחרא.

אוצר החיים' דברים דף קסד :

בחינות יהדות תלוי במחשבה

כל בחינות יהדות תלוי במחשבות קדושות. נוצר חסד' אבות ד, ג

ובכנור דוד מנגן מאליו, נהפכין למוחין קדושים מחשבות קדושות אל דביקות השי"י...

זהר חי' ח"ה דף יב.

יאמין שבכל מחשבה שם אלופו של עולם

אם ידע האדם באמונה, שהקב"ה מסתתר שם בכל מחשבות זרות שמעלה הצר הצורר אויב הרע, שם שם אלופו של עולם, להעלות איזה ניצוץ ולתקן איזה חטא, וישפיל עצמו כאיזוב, ויתהפך לטוב, אתנהיר יתיר בהארה נפלאה בהכנעה יתירה לפני השי"י, שהרי בקל יוכל להיות נדחה, ולבני נהג בחכמה' (קהלת ב ז) אתברירו 'מאין תמצא' (איוב כח יב), ודי בזה.

ע"י הכנעה מבטל את המחשבות

יש בזה מענין מחשבות זרות, שאינם באים לבלבל, אלא ע"י הכנעה גדולה לפני השי"י מעלה ומתפך אותם לנהורא מתוך חשוכא, לא נהיר חכמתא דלעילא ולא אתנהיר, אלא בגין שטותא שיש בהם הרבה ניצוצי קדושה, וע"י שמעלין אותן בא לו הארה עצומה בלבן בגין שטותא שהיפך לטוב, אתנהיר יתיר בהארה נפלאה בהכנעה יתירה לפני השי"י, שהרי בקל יוכל להיות נדחה, ולבני נהג בחכמה' (קהלת ב ז) אתברירו 'מאין תמצא' (איוב כח יב), ודי בזה.

זהר חי' ח"ה דף מז :

ע"י הכנעה יסתלק ממנו המחשבות

אפילו אם יעמדו עליו הרבה מחשבות זרות, ישפיל עצמו לפני קונו כאזוב וכתולעת, וישתף עצמו עם כל ישראל, ואז יסתלקו ממנו כל המחשבות זרות.

היכל הברכה' דברים דף לה :

האדם במקום המחשבה

שמעתי מפרש מפי מורי [הבעש"ט], (בן פורת יוסף פרשת ויצא, ופרשת מקץ, ופרשת ויחי) במקום שחושב האדם שם הוא כולו, אם חושב בקדושה במציאות השי"י וביחודי שמתונו, דיוקנא שלו שלים קמי עתיק יומין, כי שם הוא כולו. וכן המהרהר הרהורים רעים וקשים, עומד ממש בגיהנם, ואש של גיהנם ממש בוער בו, והוא בחייו בשאול תחתית, מכל שכן אחר מותו ירדו שאול חיים (תהלים נה טז), וצדיקים ישמחו 'בשמחה' 'מחשבה' יעלצו לפני אלהים (תהלים סח ד).

היכל הברכה' דברים דף רט.

כל מחשבה היא קומה שלימה

כל מחשבה זרה הוא קומה שלימה, ויש בו ניצוץ הקדוש העומד בין הקליפות, ורוצה לעלות אל שורשו הקדוש, והדוחה אותה כאלו הורג נפש. ומי שניגדר אחר הרע שבו מחשבה רעה, הורג את עצמו ואת הניצוץ. כי עיקר להעלות אותה, לעורר עצמו אל אהבת השי"י בתורה ותפלה, להפכו אל טוב גמור. והתיקון לזה 'עלה'. וכן עתה כששורין דינים על האדם, באין מחשבות זרות לדחותו.

זהר חי' ח"ד דף קז :

בכל מחשבה יש רושם הקדושה וזה גלות

השכינה

מבואר ממרן האלקי הבעש"ט, (דגל מחנה אפרים כי תצא ד"ה כי יקרא) השכינה היא מעילא לתתא עד סוף כל המדרגות, וזה סוד (נחמיה ט ו) ואתה מחיה את כולם... וכשאדם עושה עבירה, אז גם כן השכינה שם, כי בלא היא לא היה בו כח לעשות זאת ולהניע שום אבר, כי היא המחיה אותו ונותן בו כח, וזהו כביכול גלות השכינה.

וכן ביאר מרן אלקי הנ"ל, (שם פרשת ראה ד"ה כי ירחיב) בסוד 'לעיני כל הקהל ויאמר דודי' (דה"א כט ז) שהראה דוד בחוש שמלא כל הארץ כבודו (ישעיה ו ג), ולית אתר פנוי מניה (תק"ז דף קכב):, כי הקב"ה שורש כל הדברים והיותן.

וכן ביאר מרן אלקי הנ"ל (תולדות יעקב יוסף בראשית אות א') שכל מה שנתרחק האות, נתרחק מהחיות, עד מלכות שבמלכות ששם מחשבות רעות וזרות ר"ל, ושם הוא אות תי"ו לסוד רושם שבכל הדברים אף שנתרחקו יש בו רושם הקדושה, וכאשר יתן על לב גלות השכינה, שסוד ניצוץ השכינה מלושב בתוך כיעור כזה, ומוכרחת ליתן בהם כח להשפיע להקליפות, יתחדד חרדה גדולה, ואז יתפרדו כל פועלי און (תהלים צב ז), ונעשה יחוד, ונתברר ניצוץ הקדוש ונתחבר למעלה אל החיות.

אוצר החיים' ויקרא דף יז.

הודש הספר - החסידי

כל ספרי רבו"ק מקאמרנא זיע"א במחירי מבצע לרגל חודש הספר החסידי

פטרית האיה 85 ש"ח במקום 120	אור עינים 90 ש"ח במקום 120	נתיב מצותיך 90 ש"ח במקום 120	נוצר חסד 50 ש"ח במקום 60	כתם אופיר 45 ש"ח במקום 60	היכל הברכה ואוצר החיים 150 ש"ח במקום 180
דמשק אליצור 400 ש"ח במקום 500	דודש המלכות והצניעות 45 ש"ח במקום 60	שבת שלום ומבורך 25 ש"ח במקום 40	מעשה שלום 50 ש"ח במקום 60	היכל קאמורנא בית הכנסת 30 ש"ח במקום 40	מצות עומר 30 ש"ח במקום 40
אדרא אונא ע"פ דמשק אליצור 20 ש"ח במקום 25	אדם ישיר 5 ש"ח במקום 10	סידור קאמורנא מנהג מעיני 15 ש"ח במקום 20			

מזקד ההזמנות

המכירה נתקיים במשך כל חודש תמוז חודש הספר החסידי בהיבט טע"י בית המדרש ונבדל פננת סלום קאמורנא בשנת א"ר הברכה בירושלים בימים א-ה בין השעות 8 עד 4 אחה"צ

או בטלפון 0747962080 שלוחה 5
או באימייל: K7643092@gmail.com
משלוחים לכל חלקי הארץ, מנעל 250 ש"ח משלוח חינם

שמחו בה' וגילו צדיקים

בהדרת קדוש ובהוויאת עולאה, נשגד ברכותינו המאלפיות, אל מול פני הקדוש

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

לרגל השמחה השרויה במעון קדשו למול טוב שמחת הולדת הבן

לנכדו הרה"ח ישראל יצחק אשכנזי שליט"א בן הדב"ץ הרה"ח יהושע אשכנזי שליט"א

יהא רעווא מן שמאי, שזוכה מרן רבינו לרוות מהם ומכל יוצאי הלציו, נחת קדושה זרע בך ה' שמחת עולם על ראשו, מתוך בריות גופא ונהורא מעילאי חיים עד העולם.

הנהגות המוסדות